

AKELA



Halloweensko - Vianočné



vydanie
nášho občasnika

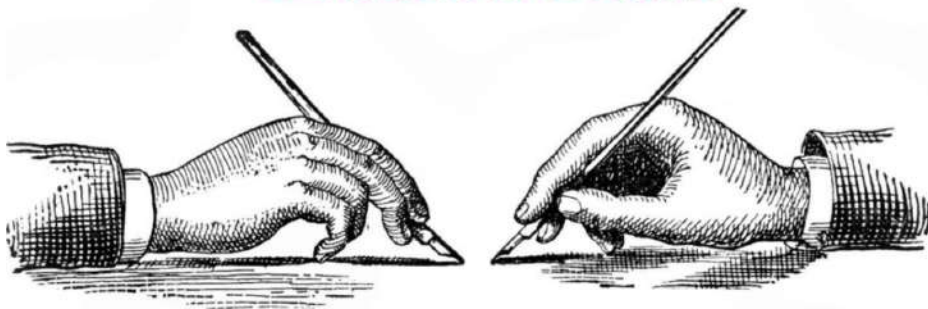


Súkromná stredná odborná škola ochrany osôb a majetku
Vranovská 4, 851 01 Bratislava



Súkromná stredná odborná škola
ochrany osôb a majetku
Vranovská 4, Bratislava

Editorial



Milí učitelia - kolegovia, ale hlavne milí študenti!

Oprava: Milí čitatelia!

Skromne sa nádejame, že už niektorí z vás videli nultú AKELU a ste zvedaví na jej pokračovanie.

Tak a je tu, máte ju v rukách!

V najlepšom, ideálnom prípade, AKELU držíte a v tom druhom, digitálnom, aspoň vidíte.

My sa tešíme veľmi, nech je to akokoľvek. A to MY znamená, že sme REDAKCIA!

AKELA už nie je len virtuálnym dištančným dielkom, AKELA je ozajstná a spolupracovali na nej:

Melinda Z, Daniel N, Evička Ď, Miško L, Sofia T, Lucka T, Mária F, Dávid Cs, , Dana R, Želka V, Viktória B, Samo Š, Renko K, Livia H, Klára V, Ela K, Miriam S.

Ďakujeme a VY, milí čitatelia, poďte oceniť našu prácu!!!



FEJTÓN

Učiteľka, zn. novopečená.

No áno, samozrejme, že som už učila, snáď by som nešla na pohovor na miesto učiteľky len tak /aaale šla, bola som aj na pohovore do outdoor cestovky, a to mám doma fakt len že outdoor gate...jedny..a ani presne neviem, čo outdoor znamená/, odpovedala som na otázku riaditeľovi školy.

Mal oblek, modrý oblek, nie, nie oblek, takmer uniformu, veľký PES na vonkajšom vrecku saka.

Okej, dobre, dnes VIEM, že to nie je pes, ale VLK.

A tak som sa stala učiteľkou. Znovu.

Prvýkrát som mala 35 chlapcov naučiť všetko o histórii sveta...Vlastne osemkrát tridsaťpäť chlapcov vo veku od sladkých /pekelných/ 14, do ešte sladších /pekelnjších/ 15 a pol. A tých 280 chlapcov, tak to boli chalani na elektrotechnickej priemyslovke, ktorých dejiny zaujímali presne tak, ako mňa elektrotechnika!

Ale boli sme mladí, ja aj oni, tak nám to šlo ako po masle 😊

No a po rokoch...zrazu práááask, že ochrana osôb a majetku! Chlapci aj dievčatá /od sladkých.../, a že nauč ich po rusky!

Vlastne mi ale napadá, že som zabudla povedať, prečo tento fejtón píšem. No preto, že som nikdy nikdy nechcela byť učiteľka!

A tiež som nechcela byť policajt, ochrankár, vojak a ani saldat americkej armii /odkaz pre Terezku z 2.C 😊/.

Ale čo sa nestalo.

Tie dzecká mi zlomili srdce. A nie nie, nechcem vyhrať anketu o najmilovanejšiu učiteľku, ani si získať nových čitateľov a predáť milión výtlačkov AKELY.

Tie, ako niekedy z nie veľmi vtipného žartu v triede kričím dzecká, ale už fakt ticho, mi naozaj doslova zlomili srdce.

Dzecká, ste protivné a nevychované, ste ignoranti a lajdáci, všetko vám je jedno a nič si nevážite, nič vás nezaujíma len snuf a ciga, debilný telefón a priblblé zdieľanie vašich priblblých fotiek.

Ale hlavne, milé dzecká, milé detičky, ste úplne najlepší! Ste citliví a chápaví, ste jemní a ohľaduplní, ste vtipní a bystrí, ste rozvážni a múdri, odvážni a nekonečne šikovní, a to máte len tých pekelných 14 a ešte pekelnejších 18!

Takže som zase učiteľka a tentokrát, kým mi budú sily stačiť, ňou naozaj chcem aj byť.

Tak dzecká dik.

PS: Ale ak si nekúpíte časopis, tak uvidíte, že ani na RJ nemusí byť vždy príjemne.

Paka paka.



KAVIAREŇ



Naši vlastní školskí plukovníci, podplukovníci a majori.

Môžeme ich sem tam nenávidieť, môžeme sa ich sem tam aj báť, ale v skutočnosti ich milujeme a získali si naše srdcia.

Janko Štrpka

Pán učiteľ Štrpka je láskavý rozvážny múdry a veľmi vtipný muž. Keď ale zahorí spravodlivým hnevom, hľadajte najbližší úkryt a practe sa.

Ak vám je život milý.

Lebo ak sa neskryjete, zliznete si to. A nielen za vlastné resty v ETK /každý vie, že ide o elektronickú triednu knihu/, ale aj za Matovičove preveselé rozhodnutia, za to, že v 28 zase niekto nezdvihol stoličky, za to, že Kapurková nenosí rúško, za to, že policajti v prvej vlně cez Veľkú noc mali dopravu odkloniť úplne inak a aj za to, že sekundu po zvonení stále sedíte v zborovni na svojej stoličke...

Ale pán učiteľ Štrpka, neradi to priznávame, má do kelu vždy pravdu!

Matovič je priveselý, policajti niekedy nevedia čo robí ľavá a čo pravá ruka a áno, po zvonení sedíme aj viac sekúnd v zborovni ako by bolo treba...

A tá Kapurková to rúško ne a ne a nenosí...

Po smiechu býva plač

Toto príslovie je jedno z najneoblúbenejších a najpesimistickejších, ale poznáme jedného /JŠ/, pri kom je toto príslovie prevrátené úplne z nôh na hlavu či ako...no jednoducho vôbec neplatí!

Pán učiteľ Štrpka totiž tesne po tom ako sa rozpajedí, že ste stále napríklad nezadali do ETK /každý vie...../ mená týždenníkov na aktuálny týždeň, sa milo nad svojim počítačom zamyslí a z ničoho nič povie: „Vám, kolegyňa, ten ropovod naozaj chutí?“ Chápete? Lucka Pisárová totiž práve obeduje penne!

A keď už všetci hľadáme celkom nechápavo, čo sa Jankovi veľmi páči a nechá nás trápiť sa dlhé sekundy, nám vtip vysvetlí /my penne a ropovod vysvetlíme tiež/ a baví sa spolu s nami na vlastnom žarte druhýkrát!

Ale žarty bokom

Pán učiteľ Štrpka miluje zábavu, miluje dobrý vtip. No to by všetko bolo milé, zasmiať sa vieme všetci, ale tá kombinácia! Kolegovia **nezabúdajte** vážne prosím na....!!!! a nasleduje hromzenie s veľkým H...s trpezlivým vysvetľovaním **hocičoho**, čomu momentálne nerozumiete, je nekonečne šarmantná. A nekonečne šarmantný je aj pán učiteľ Štrpka, na hodinách BPR a Kriminalistiky má medzi študentmi mnoho skalných fanúšikov. /V redakcii sme VEĽMI zvedaví, ako si poradí s vraždou p. uč. X v telocvični v našej detektívke na pokračovanie od ☹3/

Profi život učiteľa Štrpku

Kým sa plukovník Ján Štrpka stal „civilistom“ - **plukovníkom** Policajného zboru vo výslužbe a **nenahraditeľným** učiteľom predmetu Bezpečnostné právo a kriminalistika, „know-how“ ktorého pre našu školu vytvoril spojením informácií získaných štúdiom na Dôstojníckej škole v Brne a neskôr na Trnavskej univerzite s **dlhoročnými skúsenosťami z policajnej praxe**, stihol byť aj železničiarom, taxikárom, kuriérom, panským kočišom alebo dokonca strážnikom na vrátnici v škole pre postihnuté deti.

„Všetko, čo som dokázal, som dokázal iba vlastnou tvrdou kvalitnou prácou a disciplínou. **Nikdy** som nemal žiadnu protekciu.“

A na to, že podľa vlastných slov nikdy nejako veľmi netúžil byť policajtom, sa stal policajtom vskutku **excelentným**. Na základe výsledkov pri objasňovaní trestných činov sa postupne stal veliteľom čaty, zástupcom riaditeľa obvodného oddelenia Polície Petržalka juh ako kapitán, neskôr riaditeľom tohto oddelenia už v hodnosti majora. Z petržalského juhu povolali majora Štrpku riadiť aj severné oddelenie PZ v Petržalke. A napokon sa stal zástupcom riaditeľa odboru na Okresnom riaditeľstve PZ BA 5 v hodnosti **plukovníka** /čo je, ak by ste nevedeli, posledný stupienok pod generálom!/.

A v tomto bode....

...dobrodružná stránka povahy učiteľa Štrpku začala trpieť nedostatkom akcie.

Mal na starosti viac prácu papierovú ako konkrétnu prácu v teréne.

Administratíva vystriedala zaisťovanie miesta činu, a preto sa plukovník Štrpka rozhodol po 27 rokoch služby z polície odísť.

A my sme veľmi veľmi radi, pán UČITEĽ.



„Od malička som chcel byť rušňovodičom. Bývali sme v Banskej Bystrici, v časti Jakub, hneď pri trati. Môj strýko mi vždy z lokomotívy zamával, kým ako dvadsaťročný nezomrel pri tragickom vlakovom nešťastí.“



Vzorné družstvo- kolektívne ohodnotenie



Vzorný vojak- individuálne ohodnotenie

Odznak za odbornosť 2.stupňa

No a ten ROPOVOD!

Tak to sú rovné kusy makarónov, ktorým krmili vojakov na povinnej vojenskej službe v nasledujúcom gurmánsky vyšperkovanom programe: ráno ropovod s vajíčkom, na obed s kúskom mäsa, na večeru s makom. Na ďalší deň: ráno s makom.....:)

Policajná kariéra pána učiteľa Štrpku



strážmajster



nadstrážmajster



podporucík



porucík



nadporucík



kapitán



major



podplukovník



plukovník

Pavol BRUNOVSKÝ



Ukážte mi
najzáhadnejšieho
muža na svete a ja
vám ukážem
záhadnejšieho. Paľa
Brunovského.



Muž s pištoľou

Nikdy neviete, či zbraň, ktorú má práve v puzdre na opasku alebo v bočnom vrecku kapsáčov, je pravá alebo gumená. Nikdy neviete, kde presne je a kedy presne príde, ale vždy je presne tam, kde má byť. Nikdy neviete, či žartuje, alebo to, čo hovorí, myslí smrteľne vážne. Môžete si byť ale istí jedným – čo sľúbi, to dodrží!

Pavol Brunovský si **nikoho nikdy** nepripustí k telu. A aj tak máte pocit, že je váš najlepší priateľ.

Život v ozbrojených zložkách

Malý Paľko Brunovský, hoci rodený Bratislavčan, od detstva miloval dobrodružné príbehy o partizánoch, vojakoch, policajtoch, ale aj o puškách, samopaloch a tankoch (slovenská história má v tomto smere čo ponúknuť).

A tak bolo len prirodzené, že sa pokúsil dostať a aj sa dostal na Vojenské gymnázium SNP do Banskej Bystrice a potom na Vysokú vojenskú školu pozemného vojska Ľudvíka Svobodu do moravského Výškova, ktorú skončil s červeným diplomom (to, deti, znamená, že pán učiteľ síce nemal samé jednotky, ale školu dokončil s priemerom 1,25!!!).

Po vzniku samostatnej Slovenskej republiky (Deti, v ktorom roku to bolo????) nastúpil PB k Polícii SR ako inštruktor - oficiálne referent obrany, ochrany a výcviku.

Muž v tanku

Tank je oceľová „vec“, ktorá váži okolo 50 ton. Osádku v stiesnenom priestore tvoria traja alebo štyria muži. Základnou výzbrojou tanku je tankový kanón, sekundárnou sú dva guľomety a toto všetko musí byť osádka schopná ovládať. V tanku býva spravidla celkom horúco. Toto monštrum dokáže u tých, na ktorých sa valí, vyvolať pancierovú hrôzu.

Keď sa Paľa Brunovského opýtate, či sa niekedy niečoho bál, tak vám povie, že „...my, chlapi od „pancierových blbcov“, sme na strach veľa času nemali...“.

Na Vysokej vojenskej škole pozemného vojska Ludvíka Svobodu vo Výškove v odbore veliteľsko - inžiniersko tankovom sa deň začínal ráno o 6:00 budíčkom s rozvíčkou a organizovaný čas mali študenti s menšími prestávkami až do desiatej večer. Ale niekedy to bolo aj horšie.

Aby toho nebolo málo, musíte si k tomu celému pripočítať služby, stráže, organizované samoštúdium ako príprava na ďalšie vyučovanie, cvičenia v teréne a iné aktivity.

Samozrejmosťou bola strelecká príprava nielen z ručných, ale aj z lafetovaných, zbraní. Na otázku, z akej najväčšej zbrane strieľal, bola jednoduchá odpoveď – kaliber 125 mm.

Mnohí odpadlíci vojenský výcvik nezvládli a on sa nehodlal stať jedným z nich, a preto v živote Paľa Brunovského nemali „normálne“ veci miesto.

A v tomto bode...

...dobrodružná stránka povahy PB dostala zelenú...

Zložil prísahu s veľkým P a začal sa venovať výcviku až 800 policajtov. Mal na starosti ich streleckú prípravu z krátkych aj dlhých zbraní, ale aj taktickú a fyzickú prípravu. Okrem toho mal na starosti aj oblasť, vďaka ktorej by boli títo policajti schopní v stanovenom limite plniť svoje úlohy aj v čase ohrozenia štátu. Už ale dosť, lebo toto už je najvyšší stupeň utajenia, o ktorom sa nehovorí.

Život vo výslužbe

A potom prišiel rok 2006 a veľký zlom v živote PB. Po 22 rokoch a jednom mesiaci aktívnej služby v ozbrojených zložkách sa stal z PB nie úplne dobrovoľný 40-ročný podplukovník vo výslužbe (dôvody z pochopiteľných príčin podliehajú najvyššiemu stupňu utajenia... reč je predsa o Paľovi Brunovskom)!

A vtedy PB urobil tú najrozumnejšiu vec, ktorú mohol. Stal sa z neho podnikateľ - inštruktor strelby a taktiky pre rôzne ozbrojené zložky vrátane SBS, ale aj pre súkromných majiteľov zbraní, ktorí sa chceli niečo nové naučiť, a je ním dodnes. A hoci, ako sám hovorí, že to, čo robil dovtedy sa ako jazda na bicykli nezabúda - strieľať z krátkych, dlhých alebo lafetovaných zbraní sa nezabúda, je pre našich študentov veľmi výhodné, že do svojho predmetu prenáša bezprostredné skúsenosti získané počas predchádzajúcej praxe a tridsiatich rokov práce inštruktora a nezaostáva za žiadnymi trendami vo vývoji výcviku v používaní zbraní všetkého druhu.

Samostatnou kapitolou týchto skúseností sú aj tie, ktoré keď sa udiali, príliš veselé neboli – porušovanie bezpečnostných zásad pri manipulácii so zbraňami, o čom sa mohli presvedčiť všetci, ktorí sa s touto látkou v jeho podaní už stretli – druháci, tretiaci, štvrtáci. Všetci už dávno vedia, že PB je neskutočný „pes“ na bezpečnosť a vždy vám dá pocítiť, ak niečo porušíte... alebo sa mýlime????

Ak by bolo treba, tak podplukovník PB, bývalý príslušník tankového pluku VÚ7500 Jindřichuv Hradec v južných Čechách ako veliteľ tankovej roty vie, že na tanku sa jazdiť nezabúda. A k tomu strachu dodáva, aký je to zvláštny pocit, keď v rámci výcviku jazdil s tankom 5 metrov pod vodou s nasadenou potápačskou výbavou...

Jazdiť na tanku sa nezabúda.



Päť/In/diskrétnych otázok na záver:

1. Čo robíte najradšej, keď nepracujete?

Aktívne sa venujem gaučingu, občas čistím zbrane po kurzoch (alebo po praxi našich žiakov) a občas, resp. viac ako občas chodím po streleckých súťažiach - ako pretekár alebo ako rozhodca.



2. Aké baby sa vám páčia? Blondíny, brunety? Chudé jak lunt, či práve naopak?

Hlavne musia vedieť používať hlavu.

3. Za aké jedlo by ste si dali „koleno prevrtať“?

Vepřo - knedlo - zelo a samozrejme bryndzové halušky.

4. Aký bol váš najhorší a váš najlepší zážitok v živote?

Najlepší a veľmi príjemný zážitok bola prvá dovolenka na ostrove Kos.

A najhorší, keď mi z fleku, z hodiny na hodinu po 22 rokoch aktívnej služby v Polícii oznámili, že je koniec.

5. Myslíte si, že ste sa mohli umiestniť na nejakom za zmienku stojacom mieste v našej ankete o najvtipnejšieho učiteľa?

Nemyslím!!!!

A to sa teda PB pekne sekol, lebo...však pozrite na výsledky učiteľskej ankety!





MILAN DRGOŇ

Milana Drgoňa sa bojím. No áno áno, dobre počujete, bojím. Pre istotu by som najradšej pri každom stretnutí stála v pozore, alebo ak sa už nemôžem zastaviť, sprevádzala by som svoj krok tichým ...ľavá, ľava, ľavá, pravá, ľavá... len aby som Milankovi nedala dôvod k... „Dovolil vám niekto len tak pobeťovať?! Vy neviete, čo znamená povel Pozor?! Vy neviete ktorá ruka je pravá? To je tá, kde je palec vľavo!



škola by spadla

Ale viete čo?! Hoci sa ma nikto nič nepýtal, aj tak vám poviem. Bez tohto strašného muža by naša škola spadla. Reálne že by sa zosypala. Nebolo by nič. Neboli by šatňové skrinky a corona by sa nedezinfikovaná prehánala po chodbách, deti by nevedeli pochodovať a netušili by, čo znamená slovo disciplína a prirodzená autorita. Rozbité veci by ostali rozbitými, dni otvorených dverí zavretými a nebolo by preživších na Prežití. Nikto z našich študentov by nikdy nepocítil, že strašného a najstrašnejšieho veliteľa je možné milovať. Áno, Milana Drgoňa jeho „vojaci“ milujú. Je totiž spravodlivý a presne vie, čo robí.



Pri písaní Kaviarne v tomto našom prvom čísle AKELY sa to hemží tankami a lafetami, plukovníkmi a krátkymi strelnými zbraňami, „Migmi“ a pilotmi. A je strašnou zhodou strašných okolností, že píšeme Kaviareň a tesne za dverami zúri VOJNA....ale o vojne hovoriť nechceme. A hlavne **NEHCEME**

VOJNU!!!!

Počuje nás niekto???

Ale vráťme sa k Milanovi Drgoňovi.

MIG 21

Keď Milanko nebol ešte Milan, ale malý deväťročný chlapec, mal túžbu. Túžil sa stať pilotom stíhačky najslávnejšej zo slávnych – MIG-u 21. A neostalo len pri túžení, ale Milan sa stal členom Zväzarmu a keď mal sedemnásť rokov, bol už majiteľom licencie na samostatné lety na bezmotorovom lietadle. A z gymnázia na Bilíkovej ulici jeho cesta viedla rovno do Prahy, na Ústav leteckého zdravotníctva, kde by sa konečne sen, stať sa stíhacím pilotom aj naplnil. Lenže táto cesta sa ukázala byť slepou uličkou. Na Ústave leteckého zdravotníctva Milan zistil, že priveľa o veciach rozmýšľať je na škodu a zmenil svoj cieľ. Ostal na zemi.





Pilot na Hrade

Po piatich rokoch štúdia na Vysokej vojenskej leteckej škole SNP v Košiciach sa stal pozemným letiskovým špecialistom. Delenie republiky ho zastihlo v Plzni a nevyspytateľnými cestami osudu a systémom prideľovania sa stal na tri roky členom Hradnej stráže nášho prvého novodobého slovenského prezidenta Michala Kováča. Táto práca ho naučila, že bez mihnutia oka učí svojich študentov stáť v „pozore“ veľmi dlhý čas. Pozná totiž tajný zmysel takéhoto cizelovania si pevnej vôle, trpezlivosti a schopnosti podriaďiť sa autoritám.

Major na SSOSOOM



A v roku 1995 /áno deti, v minulom storočí/ sa uvoľnilo miesto vo Vojenskej polícii. Milanko vraví, že vojenská policajti chytali tých vojakov, ktorým sa nechcelo z opušťáku - „opušťák“ znamenalo v čase povinnej vojenskej služby povolenie opustiť kasárne - do kasární /Úplne ho počujem: VY neviete kedy sa vám skončil opušťák?!!!! Vy neviete kde ste už tri hodiny mali byť?!!! :)/. No ale nie každé šťastie a každá spokojnosť trvá večne. Niekde sa to skončí príchodom síce milého a nadšeného, ale nie veľmi „policajného“ bývalého muža z Kauflandu, a keď sa vaše predstavy líšia, v slobodnom svete máte možnosť povedať si a dostať.

A z pozície náčelníka Oddelenia ochrany, sprevádzania a zabezpečenia objektov vo Vojenskej polícii v hodnosti majora, kde velil 120 policajtom, sa rozhodol odísť veliť 250 študentom na Vranovskú 4 a basta.

....a áno, Milana Drgoňa jeho **žiáci** milujú. Je totiž spravodlivý a presne vie, čo robí.



Rubrika: Čo sa u nás dialo....

V tejto rubrike sa budeme snažiť pripomenúť vám milé školské udalosti a potešiť vás fotkami, ktoré ste určite nevideli.

Akcia prvá – **ADAPTÁK**



Adapták je - pre tých, čo to náhodou nevedia - adaptačný kurz.

Na ochranu osôb a majetku sa totiž fakt treba adaptovať.

Behať dlhé hodiny po telocvični, urobiť milión sklápačiek, odskákať vo vreći až na koniec sveta, môže dokázať športovo zdatný mladý človek takmer ľavou zadnou.

Ale nereptať a plniť pokojne zdanlivo nezmyselné rozkazy a povely si vyžaduje duševné sústredenie a sebaovládanie.

A na to presne je **adaptačný kurz**.



„Ako sme tam tak v pozore stáli, najprv som cítila vzrušenie, že robím niečo dôležité a spoločné s ostatnými, čo nás spája a vydeľuje od iných zároveň. Bolo to aj impozantné, veľa mojich nových spolužiakov v pozore, hneď potom, ako sme spievali hromovo...“jeden dva tri štyri päť, už to vieme naspamäť....“.

No po hodine som cítila strašnú zlosť a netrpezlivosť, ba až zúrivosť, že NAČO?!

A potom, po ešte dlhšom čase, stuhnúť v nekonečnom povelu POZOR!, začali mi moje myšlienky plynúť nečakaným smerom a ja som zrazu presne pochopila NAČO!

Nemenovaná účastníčka AK

Plán adaptáku v skratke:

PRVÝ DEŇ

- °psychologické testy
- °zoznamovanie
- °rozdeľovacie testy

DRUHÝ DEŇ

- °slávnostné uvítanie
- °hra s loptami
- °zoradenia - meno dátum, bydlisko
- °stužky
- °skákacie vo vreci
- °aikido + thajský box
- °prekážková dráha
- °streľba
- °nočný pochod
- °noc v škole

TRETÍ DEŇ

- °budíček a rozevička
- °vedomostný kvíz
- °vyhodnotenie – najlepšia trieda a najlepší žiaci
- °slávnostné ukončenie adaptačného kurzu



Adapták oovšet'a podrobnejšie

Jeho priebeh pre vás podrobne popísala inštruktorka Sofia z 2.C.

Jeden dva tri štyri päť



Prvý deň na našich prvákov čakalo slávnostné uvítanie, zoznamovanie, základy poradovej prípravy - základný postoj, pochod so spevom, poklus, nastupovanie - a teambuilding. Niekomu sa mohol zdať prvý deň nudný, no nevedeli, čo ich čaká druhý deň.

Slovenské mamičky



Všetko to začalo o ôsmej ráno, keď na účastníkov adaptáku ráno čakali inštruktori s učiteľmi pred školou na ihrisku.

Druhý deň našich prvákov čakala strelba s Drgim, thajský box s Ďuricom, ktorý je dvojnásobný majster sveta v thajskom boxe, telocvik s Holčíkom a taktiež aikido so zriaďovateľom školy pánom Kurillom. V tento deň ich taktiež čakal pobyt mimo školy, športové a logické hry, teambuilding, presun do bunkru B-6 VRBA, hodina otázok a odpovedí s Drgim.

To najlepšie však prišlo až večer, keď mali nočný pochod sprevádzaný piesňou Slovenské mamičky a večeru vonku v prírode. Posledné kroky do školy, kde sme všetci prenocovali, boli pre prvákov tie najťažšie.

Inštruktori však boli plní energie, rozprávali si do štvrtej rána strašidelné príbehy a Samo sa bál spať sám, tak išiel spať ku druhým inštruktorom. Pokým si inštruktori rozprávali svoje strašidelné príbehy, Drgi pil kávu, počúval hudbu a vyhodnocoval najlepších žiakov prvého ročníka.

Trikrát HURÁ!

Na tretí deň všetci vyskočili so svojich spacákov na hlasné trúbenie a kričanie Drgiho. Žiaci mali pätnásť minút na rannú hygienu, prezlečenie sa do športového oblečenia a presun na školský dvor, kde mali rannú

rozcvičku. Po celom tréningu sa žiaci prezliekli do školských uniforiem, ktoré im prichystali inštruktori.

Následne ich čakal presun do telocvične a vedomostný kvíz s Drgim. Po vedomostnom kvíze sa uskutočnilo fotenie, presun do tried a ankety.

Po obednej pauze bol v telocvični nástup celého prvého ročníka a vyhodnotenie najlepších - žiaka, žiačky a triedy.

Prváci sa už nevedeli dočkať ukončenia adaptačného kurzu.

Rozhovor so šéfinštruktormi adaptáku – Megi Melišovou a Jakubom Zelenkom.

● JAKUB

1. Jakub, aký typ prvákov máš najradšej?

Najradšej mám disciplinovaných prvákov, ktorí sa vedia správať a chcú v živote niečo dosiahnuť.

2. Čo bolo pre teba ako inštruktora najťažšie ?

Na adaptačnom kurze som mal post hlavného inštruktora a mojím popisom práce bolo dávať pozor na ostatných inštruktorov a prvákov a v prípade potreby im vysvetliť, čo robia zle.

3. Čo by si pridal alebo ubral na adaptáciu ?

Na adaptačnom kurze by som pozmenil niektoré psychologické aktivity a nahradil ich úkonmi z poradovej prípravy, aby naši študenti už v prvý deň boli pripravení na slávnostný nástup školy. Plus by som vymenil niektorých inštruktorov a vysvetlil by som im, ako sa majú voči novým prvákovi správať.

4. Čo ťa najviac bavilo robiť ?

Adaptačný kurz som si celkovo dosť užil. Najviac ma bavil pochod na bunker B-6 VRBA a spanie v škole.

5. Je niečo, čo ťa na adaptačnom kurze prekvapilo ?

Na adaptačnom kurze ma najviac prekvapil prístup a zápal niektorých prvákov a taktiež niektorých inštruktorov.

● MEGY

1. Megy, aký bol pre teba pocit byť hlavnou inštruktorkou?

Úžasný, môj sen od prvého ročníka na tejto škole, ale bola to drina, bol to stres, ale zároveň aj veľký zážitok.

2. Aký máš pocit z tohtoročných prvákov?

Sú zlatí, snažia sa, každý z nás bol taký, keď bol prvák, ale mám pocit, že niektorí sem nepatria.

3. Čo všetko si mala na starosti?

Hlavne všetkých prvákov, inštruktorov, dbať na ich zdravie a na to, ako sa správajú. Mala som na starosti celý chod adaptačného kurzu, privítanie pána riaditeľa na začiatku a na konci adaptačného kurzu a keď som nevedela čo a ako, alebo som sa niečo potrebovala opýtať, išla som za mojím nadriadeným - pánom učiteľom Drgoňom. Všetko som mala pod palcom, rovnošaty, dotazníky, ako majú chodiť na obedy - v aký čas, kedy a kde majú byť – v podstate všetko.

4. Aký máš zo seba pocit ako inštruktorka? Dala si do toho všetko a bola si skôr prísnejšia alebo milá na prvákov?

Mám dobrý pocit zo seba, aj keď nie všetko sa mi podarilo na prvýkrát. Dala som do toho všetko na 100%. Keď prvák vymýšľal alebo mi klamal, tak bol patrične potrestaný a ten, kto chcel byť slušný a udržať si so mnou kladný vzťah, tak ho mal. Takže bola som aj prísna aj milá.

5. Čo by si zmenila na adaptáku?

Asi niektoré hry, čo pripravili panie učiteľky, a to, že nech prváci vedia, čo je adrenalín - keď sa chodí von, tak za každého počasia - či prší, či svieti slnko, či

je tma. Nech klusajú s čelovkami na hlavách a s pršiplášťami na sebe. Inak nič viac. Možno by som zvolila trochu tvrdší prístup, nech majú disciplínu.

Pýtali sa Sofii, Miriam a Ela.

Najlepšia trieda – 1.C!!!



Vyspovedali sme pre vás triedu, ktorá vyhrala adaptačný kurz.

Zaujímalo nás, ako sa prváci cítili, čo prežívali, ale i aké pocity mali z triednej učiteľky Zuzky. Prvá záludná otázka znela, ako sa cítili, keď vyhrali adaptačný kurz. Celá trieda sa zhodla na odpovedi „nečakali sme to“, ale priznali sa, že pracovali spolu, no nemysleli si, že adaptačný kurz vyhrajú.

Najťažší pre našich prvákov bol nočný pochod, mnohí nevedeli dodržať rytmus /ľavá ľavá ľavá pravá ľavá/ no myslia si, že vyhrali vďaka svojim schopnostiam, tímovosti a taktiež inštruktorom. Priznali, že ich inštruktori veľa naučili a neváhali sa ich spýtať, keď niečo nevedeli. Po škole by chceli byť v ozbrojených zložkách, najmä vojaci.

Spýtali sme sa, ako by charakterizovali pani učiteľku Zuzku Hnilicovú, ktorá je ich triedna učiteľka. Boli z nej veľmi nadšení a najmä sa im páčia jej vlastnosti a to, že je láskavá, milá, dobrosrdečná, vtipná, originálna, chápavá a mnoho ďalších. Prvý dojem z nej mali veľmi pozitívny, mysleli si, že je chápavá a empatická, čo sa im aj potvrdilo. Celá trieda sa jednohlasne zhodla, že ju určite vymeniť nechcú a sú veľmi spokojní.

Budúcoročným prvákom chcú odkázať, aby boli trpezliví a vytrvalí, stačí zvládnuť prvý týždeň a potom už je všetko fajn. Odporučili aktivitu nočný pochod, ktorá sa im páčila a utužila ich kolektív. Ako povedal Boris „bola tam potreba súdržnosti“. Zhodli sa však aj na tom, že chcú adaptačný „horší“, že to „bolo ako prechádzka lesom a inštruktori by mali byť prísnejší“.

Pýtali sme sa aj na aktivitu, ktorá sa im nepáčila a jednoznačne sa zhodli na stužkách.

Sofia, Miriam a Ela, 2.C

....pamätáte sa na minulý rok?



Akcia druhá: DOD na našej škole

Tohtoročné DOD 13. októbra 2021 sa na rozdiel od minulého uskutočnilo prezenčne.

V tento deň si naši noví žiaci vyskúšali, aké je to byť sprievodcami počas DOD. Časť mohla ukázať svoje telesné schopnosti. Nakoľko COVID situácia zariadila množstvo tried v karanténe, zvládli sme to hravo.

Mali sme vytvorené rôzne stanovištia, na ktorých sa dalo vyskúšať si silu kopu, pozrieť sa na našich talentovaných žiakov a ich schopnosti v bojových umeniach, ktoré sa naučili u nás na škole, alebo ktorým sa venujú mimo školy.

Po prezentácii v telocvični nasledovala prehliadka školy. Pani učiteľka Kováčová spravila úvod o našej škole a jej odbore, neskôr boli dostupné hlavolamy a logické úlohy s pani učiteľkou Ďurišovou a preopakovanie angličtiny s pani Pisárovou.

Ďalej sa mohli návštevníci pozrieť do miestnosti miesta činu, kde sa mohli dozvedieť, ako výučba prebieha a čo sa tam môžu naučiť. Naši žiaci aj názorne predviedli, ako sa na povrchu dokážu zvýrazniť daktyloskopické odtlačky.

Aktivity boli aj na strelnici s pánom učiteľom Drgoňom, kde mohli spoznať, aké to je strieľať z krátkej zbrane na svietiace terče, alebo z dlhej zbrane na body.

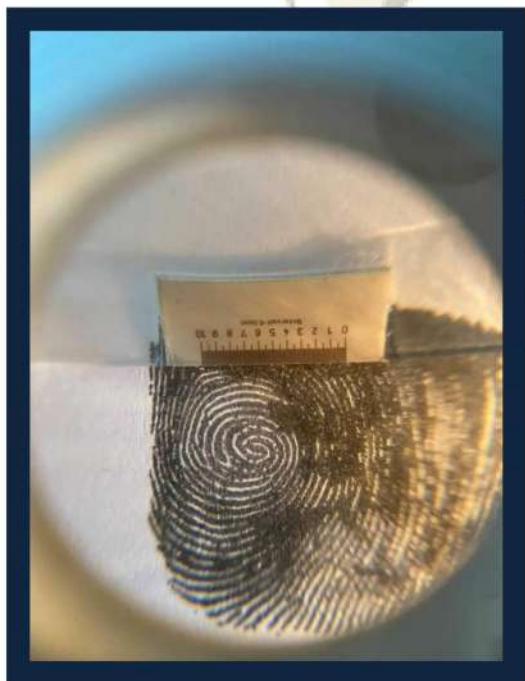
Návštevníci si pod vedením pána učiteľa Brunovského vyskúšali aj rozborku a zborku samopalu vz.58, ktorá je súčasťou jednej z častí maturity. Určite ich zaujali aj rôzne druhy zbraní.

Melinda Zsemlye, 2.A



DOD ONLINE

No ale druhé DOD – 25. novembra – hoci bolo dištančné, vôbec nebolo na zahodenie. V škole všetko stopercentne fungovalo, laserová šou tiež! A my, čo sme vítali prípadných „pomýlených“ hostí /deň pred DOD bol vyhlásený zase nejaký všetko zakazujúci stav/ sme sa pred našim školským vlkom fotili s každým, kto išiel okolo! (E3) (E3) (E3)



Akcia tretia: Plavecký kurz

Tento rok naši druháci majú príležitosť prvýkrát absolvovať plavecký kurz, ktorý je dôležitý na prípravu pred prijímačkami na policajnú akadémiu. Ako prvá trieda bola 2.A, ktorá už svoj 10 týždňový kurz hravo zvládla a dokončila. Žiakov rozdelili na skupiny podľa začiatočníkov, mierne pokročilých a pokročilých. Mohli sa naučiť základy alebo sa len zdokonaľiť v tom, čo už vedeli.



Akcia štvrtá: Projektové vyučovanie

Vo štvrtok 18. novembra sme sa my štyria, Evička Ďurišová, Dominika Černá, Miško Laurinec a ja, vybrali zo školy spolu s tridsiatimi deťmi, ktoré nevedeli presne, či sa ulievajú, alebo čím je táto akcia pre nich výhodná, krížom cez sídlisko na zastávku autobusu.

A autobus 93 dokáže super vec. Z petržalského sídliska vás zavezie za tri minúty do našej vlastnej parádnej a takmer do ruky uchopiteľnej histórie.

Pani učiteľka Ďurišová totiž vymyslela a dala na našej škole dohromady akciu Projektové vyučovanie.

A zrazu sme stáli pre **Academiou Istropolitanou** a zistili sme, že Matej Korvín bol čierny corvus havran a že stavba má mimoriadne matematické uhly a že ani náš Istropolis – mesto na Dunaji, či Posonium alebo Pressporek neobišiel humanizmus s renesanciou.

A že o martinskom **Dóme, Starej radnici, Primaciálnom paláci a Umelke** vedia naše deti povedať pár rozumných faktov po anglicky aj po rusky nás potešilo všetkých.



Akcia piata: Mikuláš a vianočný stromček

V decembri nás všetkých dva týždne pred prázdninami poslal corona vírus za obrazovky počítačov domov, na dištančné vyučovanie, ktoré nikto nemá rád. Predvianočný čas v škole je príjemný, treba sa síce učiť a sústrediť stále, atmosféra je už ale mikulášsko - vianočná, veselá.

Toho roku chodil Mikuláš s čertom a anjelom po škole už v piatok 3. decembra, zlým deťom sa čertisko vyhrážalo peklom a Mikuláš bez rozdielu hostil všetkých cukríkmi.

No a Mikuláš klasicky len popod fúz hučal HO-HO-HO! Ale hlavne stihol zariadiť školský vianočný stromček.

Len a jeden deň, ale hlavne že bol!



MINI HISTORICKÉ OKIENKO

Toto vydanie nášho občasníka sme nazvali halloweensko – vianočné. A žiadne vydanie novembrového čísla sa **nezaobíde bez** aspoň malej pripomienky novembra sedemnásteho v dávnom roku 1989.



Čo mi príde na myseľ, keď počujem slová nežná revolúcia? Bola to udalosť, ktorá zmenila životy ľuďom, zapísaná navždy v našej histórii. Prečo vlastne máme 17.11. štátny sviatok? V ten deň roku 1989 bojovali ľudia za odstránenie komunizmu na našom území. Za komunizmu ľudia nemohli vycestovať preč z krajiny, nezamestnanosť bola nižšia, lebo pracovať, hoci aj iba naoko, musel každý, kto nepracoval, bol protisocialistický živel. Odporcovia prísneho komunizmu boli uväznení, cez víkendy sa nepracovalo a štátne podniky prideľovali byty svojim zamestnancom. Myslím si, že život po revolúcii je lepší, máme viac možností na cestovanie, modernejší životný štýl a dostatok všetkých prostriedkov na život.

Melinda Zsemlye, 16

Pre mňa je 17. november dňom, ktorý ma inšpiruje. Mám obdiv pred ľuďmi, ktorí v mojom veku, dokonca ešte mladší, dokázali mať odvahu a silu na to, postaviť sa režimu. 17. november mi ukazuje mieru rozvahy a schopnosti spolupráce týchto ľudí. Silu jednoty. Je to pre mňa tiež symbol slobody. Možnosti sa rozhodnúť koho voliť, kam ísť, či v čo veriť. Sú to slobody, ktoré sú pre mňa často prirodzené a práve 17. november mi pripomína, že takéto slobody nie sú samozrejmosťou.

Eva Ďurišová, 29

17. november je symbol slobody. **Možnosti** **rozhodnúť sa koho voliť, kam ísť či v čo veriť.**

V novembri roku 1989 som bola v prvom ročníku na Filozofickej fakulte UK. Vždy ma mierne nudilo, keď naši doma spomínali rok 1968, keď pokus o zmenu režimu v Československu, rozohnali a rozdupali spojenecké vojská Varšavskej zmluvy na čele s tankami „Červenej“ armády.

Zdalo sa mi to strašne dávno, zdalo sa mi, že som ohromne odvážna, keď som ukazovala kamarátom platňu Karla Kryla.

A potom ma prevälcoval november. Na vlastnej koži som zažila tú obrovskú odvahu starších spolužiakov, ktorí v aule nahlas do mikrofónu žiadali odstúpenie Husáka a zrušenie článku Ústavy o vláde jedinej komunistickej strany.

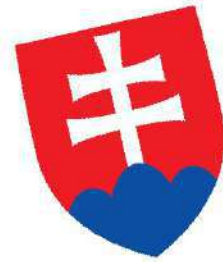
A hoci odvtedy ubehlo už pekných pár rokov a o novembri sa napísalo a povedalo všeličo, na tie studené dni dávneho roku 1989 nezabudnem nikdy.

Dana Róžová, 51

V novembri 89 sme boli v Tunise. Správy o tom, čo sa deje doma, sme prvýkrát zachytili v talianskej televízii. A strach, aby to nedopadlo tak strašne ako v 68, bol mojou prvou reakciou na domáce udalosti. Ale strach našťastie vystriedala radosť z toho, že zmena nastala vo forme „nežnej revolúcie“ bez zbytočného násilia.

Mária Fureková, 65

Urobte si novembrový test



1. Koľko rokov uplynulo od Nežnej revolúcie?
 - a/ 22
 - b/ 32
 - c/ 12
 - d/ 42

2. Aký režim, aké štátne zriadenie revolúcia zvrhla?
 - a/ absolutizmus
 - b/ socializmus
 - c/ monarchiu
 - d/ fašizmus

3. Ako sa volal posledný prezident ČSSR pred revolúciou?
 - a/ T. G. Masaryk
 - b/ Gustáv Husák
 - c/ Klement Gottwald
 - d/ Antonín Novotný

4. Ako sa volal prvý prezident Československa po revolúcii?
 - a/ Alexander Dubček
 - b/ Milan Kňažko
 - c/ Václav Havel
 - d/ Vladimír Mečiar

5. Prirad'te názov tajnej služby ku krajine.

ŠTB	Sovietsky zväz
Stazi	ČSSR
KGB	Rumunsko
Securitate	NDR

6. Ako sa volala jediná vládnuca strana na Slovensku do novembrovej revolúcie?
 - a/ socialistická
 - b/ liberálna

- c/ komunistická
- d/ národno-socialistická

7. Čo bolo za socializmu nebezpečné/viac možností je správnych/?

- a/cestovať za hranice
- b/ hovoriť svoj názor
- c/ učiť sa ruský jazyk
- d/ hrať kapitalistické športy – napríklad bejzbal

8. Aké dobré veci nám priniesla revolúcia v novembri 1989/viac možností je správnych/?

- a/ slobodu
- b/ demokratické štátne zriadenie so slobodnými voľbami
- c/ prevádzky McDonald's
- d/ vlastný štát

9. Ktoré krajiny boli v minulosti socialistické/viac možností je správnych/?

- a/ Francúzsko
- b/ Juhoslávia
- c/ Kanada
- d/ Bulharsko
- e/ Nemecko

10. V ktorých krajinách je dnes totalita?

- a/ Severná Kórea
- b/ Spojené kráľovstvo
- c/ Kanada
- d/ Čína
- e/ Bielorusko

Správne odpovede: 1b, 2b, 3b, 4c, 5 NDR-Stazi, ZSSR-KGB, Rumunsko-Securitate, ČSSR-ŠTB, 6c, 7a,b,d, 8 – výber je na vás ☺, 9 b, d, e /NDR – východné Nemecko/, 10 a, d, e

ANKETA

Milí čitatelia časopisu AKELA,



V redakcii sme si vymysleli anketu o učiteľoch našej školy. Stanovili sme päť kategórií, chodili sme po triedach a pýtali sme sa študentov pripravené otázky.

Vyhodnotili sme ich a tu sú výsledky!

Najväčšieho frajera vyhral pán učiteľ Miško Laurinec, hoci mu hneď „dýchal“ na krk pán učiteľ Brunovský. Zo žien vyhrala pani učiteľka Zuzka Hnilicová, ktorej na krk nedýchal nikto.

Najkrajšími učiteľmi sa stali pani učiteľka Dominika Černá a pán učiteľ Peter Leško. Obaja zvíťazili na plnej čiare.

V ankete **najprísnejší učiteľ** vyhrali zriaďovateľ - pán Štefan Kurilla a spolu s ním pani učiteľka Blanka Kľúčovská, ktorá vyhrala len o jeden hlas nad pani učiteľkou Alicou Kováčovou.

O niečo príjemnejšiu anketu, **najvtipnejší učiteľia**, vyhrali pán učiteľ Pavol Brunovský a tesne za ním sa umiestnil pán učiteľ Miško Laurinec. Zo žien tu máme opäť pani učiteľku Zuzku Hnilicovú.

Poslednú anketu **najpracovitejší učiteľia** vyhrali pán učiteľ Milan Drgoň a pani zástupkyňa Tatiana Slobodníková a obaja na plnej čiare.

Ďakujeme všetkým študentom, ktorí sa zúčastnili hlasovania a ďakujeme aj učiteľom za ich úžasnú prácu, ktorú robia. Dúfame, že sa ďalšieho hlasovania do ankety zapojí čo najviac z vás. Ak by ste mali nejaké nápady na ankety alebo aj na témy, ktoré vás zaujímajú a chceli by ste ich mať v časopise, napíšte nám na akela@nasaskola.sk

Ďakujeme Vám všetkým za prečítanie AKELY.

Sofia, Miriam, Ela, 2.C

Sviatok najstrašnejší...

HALLOWEEN

Netvrdíme, že všetko americké je najlepšie na svete, ale tiež si nemyslíme, že pustiť americké sviatky na našu posvätnú slovenskú pôdu je vlastizrada, a že tým nejako utrpia naše vlastné, na drahých mŕtvych spomínacie sviatky.

A kto nemiluje horory, tekvice, príšery a strašidlá, nech zdvihne ruku.

Aj tak mu neuveríme.

A preto je tu HALLOWEEN!



Halloweenská povera a pôvod sviatku:

Nájdu sa ľudia, ktorí si myslia o Helloweene, že nejde o sviatok všetkých svätých, ale o sviatok všetkých satanistov. Že je to sviatok temný a protikresťanský. A Kelti sa naozaj na Britských ostrovoch, v naozaj ešte temnej dobe železnej, pripravovali po lete na príchod tmavých mesiacov roka. A tieto prípravy sa zavŕšili sviatkom Samhain. A predvečer tohto sviatku sa volal All Hallows' Evening – predvečer všetkých svätých, teda Halloween. Kelti verili, že práve v túto čarovnú noc je hranica medzi našim svetom a svetom duchov labilná a priepustná, a že sa mŕtvi môžu, ak veľmi chcú, vrátiť na zem. Pre istotu Kelti prinášali svojim mŕtvym dary, obliekali si masky a maľovali tváre, aby sa mŕtvym zdali sympatické, a aby ich títo nechali na pokoji. Lenže Kelti zažívali svoj rozkvet dávno pred Kristom /aj 500 rokov/ a neboli to žiadni satanisti, tí sa objavili až v stredoveku.

Gregorova rázna ruka:

Napriek tomu, že kresťanstvo v 6. storočí už nášho letopočtu preniklo aj na Britské ostrovy, a teda aj medzi keltských potomkov /čo sú inak dnešní Íri, Škóti či Veľšania/, ostávali tradície Samhainu stále silné. A nielen múdry, ale aj prefikáný pápež Gregor IV sa v roku 835 rozhodol, že vykoreňovať tradície je namáhavejšie a drahšie a klin klinom vybil. Vyhlásil deň 1. november za sviatok Všetkých svätých, teda za oslavu všetkých svätcov kresťanskej cirkvi. A 31. október ponechal napospas poverám a oslavám rôznych prapodivných síl. A že mal pravdu a jeho rozhodnutie bolo správne, dokazuje fakt, že sa spomienky na predvečer Samhainu skomercializovali a nadobudli vyložené svetský charakter.

Americký Halloween:

Oslavy priniesli do Ameriky samozrejme írski a škótski prisťahovalci, ale celonárodnou udalosťou sa oslavy Halloweenu stali až po roku 1845. Vtedy totiž vypukol v Írsku strašný hladomor, lebo zemiaky napadla neznáma plesň a zničila všetku úrodu. A keďže Íri nemali doma čo jesť, emigrovali v dovtedy nebývalých počtoch do Ameriky. Odhaduje sa, že ich odišlo asi 2,5 milióna. A na paluby zaoceánskych lodí zobrali nielen nakazené zemiaky /žiaľ/, ale aj deň sv. Patrika a oslavy Halloweenu.

TRADÍCIE A ZVYKY:

Je ich veľa, tak aspoň za všetky aspoň tieto tri:



KOSTÝMY

Prezliekanie do rôznych halloweenskyh kostýmov sa v Amerike začalo na začiatku minulého storočia. Najprv sa deti obliekali do jednoduchých odratých šiat a tvár si začiernili sadzou, po druhej svetovej vojne sa sviatok začal postupne komercializovať a Halloween sa stal pre mnohých podnikateľov dobrým biznisom. Šaty a masky si už deti nehládali len na povale, ale aj v miestnych obchodoch.

CUKRÍKY

Zvlášť z Ameriky poznáme zvyk, keď deti chodia v kostýmoch z domu do domu a pýtajú si od ľudí sladkosti s použitím slov „trick or treat“. Táto formulka má znamenať, že buď dostanú maškrtu – treat, alebo vyvedú neplechu – trick. Táto tradícia sa vyvinula zo stredovekého zvyku zvaného souling, keď si chudobní a deti chodili po domoch pýtať jedlo, peniaze alebo špeciálne dušičkové koláčky - soul cakes. Všetko bolo výmenou za sľúbené modlitby v očistci.



TEKVICE

Po anglicky sa označujú ako Jack-o'-lantern a pochádzajú z írskeho príbehu o Jackovi, ktorý prekabátil diabla. Najprv ho fintou dostal na strom, na ktorý potom vyrezal kríž, aby sa diabol nemohol zo stromu ani pohnúť a potom s ním uzavrel výhodnú dohodu, že mu nikdy nevezme dušu do pekla. Jacka však pre jeho skutky nemohli vziať ani do neba, a tak musel naďalej blúdiť po zemi. Aby videl na cestu, diabol mu posmešne hodil nehasnúci uhlík z pekla, ktorý si Jack vložil do vydlabanej repy. Neatraktívnu repu postupne nahradili vyrezané tekvice.

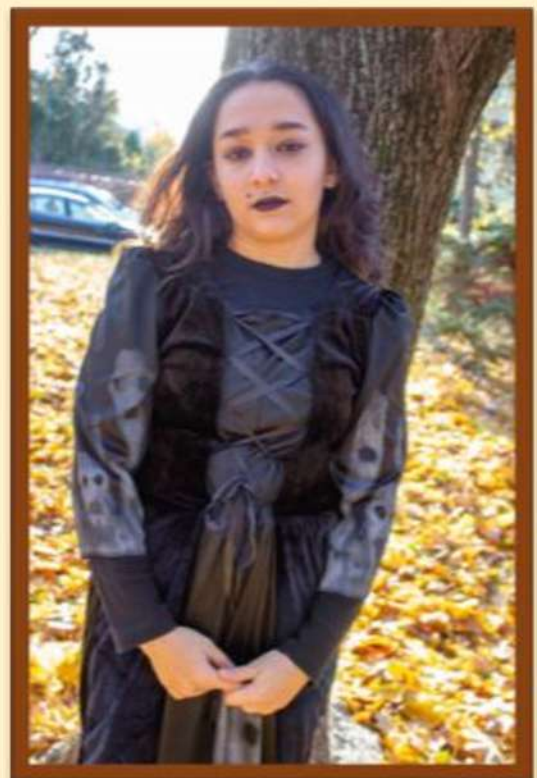
A na záver:

A to by bolo o Halloweene z našej strany skoro všetko. Neodpustíme si ale na rozlúčku mini Filmovú rubriku!

Dnešné moderné filmové hororové príšernosti ovládajú všetci určite dôkladne, a preto sme sa rozhodli my, starší členovia redakcie, dať vám do pozornosti halloweensko hororovú klasiku. Stojí fakt za to a **tu je**:

1. **Halloween** – nebojte sa začnite tým z roku 1978 a pokračujte kludne všetkými ďalšími /Jamie Lee si to zaslúži/
2. **Dva filmy šialeného parádneho Tima Burtona** – Predvianočná nočná mora a Mŕtva nevesta
3. **Casper** 1995
4. **Beetlejuice** 1988
5. **Krotitelia duchov** 1984
6. **Adams family** 1991





Nové a strašidelné okno.....detektívka na pokračovanie!

Uvítajte prosím nášho vlastného školského zúriaceho vraha v poviedke od autora : (83)

Inie nie, meno sa naozaj nedozvieme, poviedka sa k nám dostala na kuse pokrčeného krvavého papiera s týmto podpisom...!

ŠKOLSKÝ PSYCHOPAT

Ďalšia krátka noc a ja sa ponáhľam na bus , lebo ako vždy nestíham, budík mi nezvonil a keby sa náhodou nezobudím a nepozriem na mobil, kde svieti pol šiestej, tak nestihnem nultú. Nie že by mi to vadilo, aj tak sa mi tam nechce stáť, ale neospravedlnenú tiež nechcem.

Síce je už zima, ale aj tak sa čudujem, že je až taká tma. Sadám dozadu na moje obľúbené miesto a čudujem sa, ako to zvládajú tí, čo dochádzajú vlakom, ja bývam kúsok a nedávam to a nie k tomu ešte každý deň cestovať.

Cesta ubehla rýchlo a ako som vchádzala do školy, tak ku podivu jediný, kto tam bol, bol vrátnik, ktorý si ma ani nevšimol. Bolo mi to divné, no vtom mi zazvonil budík. Skoro ma porazilo, prišla som o hodinu skôr, len preto, že som slepá a pomýlila som si 5 so 6.

Vtom som sa zarazila, v chodbe pri telocvični bolo niečo rozliate a najdivnejšie na tom bolo, že voda to určite nebola. Triasli sa mi nohy a žalúdok som mala až v krku, vedela som, že mám ísť niekoho najprv zavolať, ale zvedavosť bola silnejšia, čakala som všeličo, ale toto bolo moc...

Hneď som spoznala, že je to pani učiteľka X, aj keď ako ona to už nevyzeralo... Podrezané hrdlo, oči vyvrátené a pery predĺžené rezmi na stranách, telo posadené do rohu, ale nie len tak, ale pekne symetricky, nohy rozťahnuté a medzi nimi boli tie vydlabnuté oči a krvou nakreslený úsmev. Krv sa jej stále ešte valila z hrdla, čiže sa to muselo stať pred nedávnom, vedela som, že už jej nepomôžem, no niečo som spraviť musela.

Roztraseným krokom a s neprítomným výrazom som sa vrátila na vrátnicu a vrátnikovi, ktorý si ma už všimol, som z posedných síl povedala "telocvična", našťastie sa nič nepýtal, len sa tam utekal pozrieť.

Zvyšok si pamätám veľmi hmlisto, príchod polície, uzavretie školy, výsluch, na ktorom ani nechápem ako zo mňa niečo dostali a následné sedenie u psychológa. Snažila som sa čo najviac zahrať, že som v poriadku, ale nebolo to ľahké a nikto mi to ani neuveril. A keď som sa večer dostala do postele, nebolo to o nič lepšie.



Bála som sa zavrieť oči, všade bol ten smrtiaci smajlík. To málo čo som aj spala, tak boli len nočné mory.

Dostala som síce od psychológa ospravedlnenku na týždeň, ktorej som sa rozhodla vzdať, hocikedy inokedy by som ju brala, ale dnes nie, v škole aspoň prídem na iné myšlienky, aspoň som si to myslela. Hah, vôbec.

Na budove školy bol nasprejovaný smajlík, zmrazilo ma, ale išla som ďalej. Vo chvíli, keď som vošla do školy, si začali všetci šepkať a ukazovať na mňa.

Napriek všetkému som to nevzdávala a šla rovno do triedy, kde ma čakali otázky všetkého druhu, no jedno mali spoločné!

Všetky boli o vražde, na ktorú som chcela zabudnúť, no nikto mi v tom nepomáhal. Po piatich minútach, čo som tam len sedela a bola ticho, pochopili, že pýtať sa ma je zbytočné, tak pokračovali v klebetách, čo počuli od ostatných. Verzie sa dosť líšili, jedna hovorila o useknutej ruke, ďalšia rovno o hlave, taktiež o streľbe, najviac ma ale pobavila verzia, v ktorej niekto videl odchádzať zo školy Matoviča s nožom!

Našťastie zazvonilo a do triedy vošla učiteľka na ekonomiku. Bolo vidno, že chcela niečo povedať ohľadne mňa, ale nevedela čo, tak to radšej neriešila.

Takto prebiehali aj ďalšie hodiny, za celý deň som nepovedala ani slovo.

A na štvrtej hodine, čo sme mali slovinu, sa v rozhlase ozvalo, že sa mám urýchlene dostaviť do riaditeľne. Nevedela som, či sa jedná o moju prítomnosť alebo o vraždu, ale aj tak som si zobrala rovno všetky veci a šla.

Uvidela som políciu, neprekvapilo ma to, asi sa potrebovali ešte niečo vedieť, čo som im včera nepovedala. No to, že mi oznámili, že som podozrivá z vraždy, to som fakt nečakala!

Neostávalo mi nič iné, ako ísť s nimi znova na stanicu, no už nie ako svedok ale podozrivá!

To slovo mi rezonovalo v hlave, až kým som si nesadla oproti nemu....



Jeseň

Nížinou sa nesie, padá,
veruže to každý zbadá,
ľahkým vetrom sa len plaví,
chladným dychom na svet vraví,
slová štekliace nám nosy,
„Obujte sa všetci bosí!

Ved' v období krásnej jesene
kvitnú v ľud'och zlaté jasene.
Teplé lono nás všetkých detí
na jar príde, na zimu odletí.

-Miroslava Revayová

Zalez, drobček, čas ísť spať,
s teplým bozkom môžeš vstať.
Zlatých lúčov užil si už dosť,
obleč sa nech nezmrzneš na kosť.“

Teplý dych sťa dym z cigariet,
rinie sa z úst okrem hlasných viet.
Oko smúti za vlažnou slzou,
či pre zimu, z úžasu nad krásou.

Stromy zlatých odrôd žiaria, kvitnú,
zeleni posledné dni zaraz svitnú,
každý lístok starobou upadá,
miesto v mori iných si hľadá.
Na polia farebného mora
prázdne vetvy dívajú sa zhora.
Mávajú im, hold vzdávajú,
aj oni na spánok sa ukladajú.

Všetko jasom hrdo spieva,
jemný vánok si povieva.
Vôňa jabĺk, rudej živice,
roznáša sa na míľ tisíce.

Nálada sa zaraz zmení,
trpkosť- zlo, čo dnu pramení.
Zaleje háj žičlivých jasení.
On úsmevom svet rád odmení



LITERÁRNE OKNO

Ponúkame vám ďalších talentovaných básnikov spomedzi nádejných ochrancov osôb a majetku. Prijemné čítanie....

Prechádzam obdobiami zimy

Prechádzam obdobiami zimy
Prehltnem myšlienky ako keby to boli sliny
V mojej hlave sa prepadávam snehom
Snažím sa utiecť pred svetom

Všetko, čo nám príroda dáva, sa v ľudských rukách stratí
Ako dážď, V jemných slzách sa vráti
Jarné kvety z bieleho snehu
Ukážu city... a nehu

Stromy miznú rýchlejšie ako láska
Pôda pod nohami nám praská
Vzduch je špinavší ako svedomie vrahov
Snažia sa to zakryť zelenou tapetou

Vietor sa opiera do tváre
Je silnejší, zanecháva stopy krvavé
Nevinné obete, čo mali mier za samozrejmosť
Nepomôžu spovede, stráca sa spravodlivosť

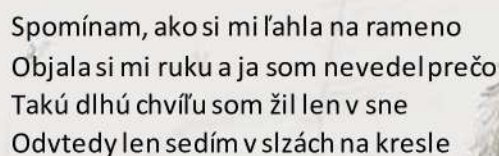
Spomínam

Spomínam na tie chvíle, keď som sa s tebou smial
Keď si plakala a ja som pri tebe stál
Spomínam, keď som už viac nemohol
Otočil sa a utiekol

Na tie nevinné chvíle s tebou
V objatí pocitmi a nehou
Ten tvoj pohľad, ktorý trval večne
Tvoje oči, ako príroda tiché a pekné

Spomínam, ako som sa do teba prvýkrát zaľúbil
Krása v твоjich slovách a ja som v nich prúdil
Láska bola dvakrát tak silná
V čiernom tielku a mokrá hlava

M.F.



Spomínam, ako si mi ľahla na rameno
Objala si mi ruku a ja som nevedel prečo
Takú dlhú chvíľu som žil len v sne
Odvtedy len sedím v slzách na kresle

Tie rany, ktoré si mi nechala na tele
Bolia menej, ako rany po láske
Ja viem, že si mi nechcela ublížiť
Už to nebude ako predným, môžeme stokrát túžiť

A ja sa len pýtam prečo
No odpoveď už nezistím musím s tým prejsť

aj peklo
Keby si mi chcela vysvetliť toto všetko
Tak len príď, budem samé ucho

Ja sa nehnevám, len mi je ľúto, že je na svete toľko radosti a krásnych chvíľ, ktoré sme mohli spolu žiť. Že si to bola práve ty, ktorej by som mohol povedať všetky svoje sny. Že si to ty, s ktorou by som sa rozprával celé noci. Plakal, smial a tancoval v daždi. Chcem ťa len vidieť šťastnú aj keď ma myšlienka, že bezo mňa si šťastnejšia, zabíja, radšej umriem ako by si kvôli mne plakala. Chcel som len prežiť ďalší krutý deň a dúfal som, že by to bolo s tebou. Mám pocit, že ťa milujem ešte viac a neviem prečo. Moje srdce bojuje s mojou myslou. No láska je silnejšia ako všetky laboratória vedcov. Mohol by som písať celé hodiny s tebou v hlave, no už by som mal ísť spať do postele prázdnej. Dúfam, že si ku mne cítila aspoň sekundu lásky, urobil by som všetko, aby som tú iskru nezahasil. Urobil som veľa chýb, tak mi prepáč, že som nevedel, čo s tým. Prepáč za moju lásku, ale nevybral som si túto cestu. Moje srdce nemyslí dvakrát. No z tej eufórie nebol návrat. Ani neviem kedy som prestal písať vo veršoch, je to sranda, kiežby som mohol prestať. Toľko piesní, ktoré som napísal s láskou v srdci, ostanú nevypočuté, zomrú v púšti. Mám ťa stále rád a je mi ľúto, že sa s tebou nerozprávam. No aj tak stále milujem keď vyslovíš moje meno. <3

Jazero stratených snov

Dažďové kvapky padajúce z mojich očí
Čakám kým tá búrka skončí
Vraj už by malo onedlho vyjsť slnko
Nevidím slnečné lúče, zostalo iba vlhko

Divné lúče slnka na nás padajú
Hľadiš na mesiac, oni sa odrážajú
Akú cenu má život v rukách smrti
Pýtam sa vo veršoch zaliatych v krvi

Rovnosť všetkých riek na svete
Všetky skončia na jednom mieste

Na cintoríne všetkých bláznov

Srdce presviedča myseľ, už nechce
žiť
Kričí na ňu, prestaň ma kryť!
Srdce umelca už dávno nebije
Myšlienka ďalej pláva, stále dýcha
a žije

David Csibrey 3.B

DofE je komplexný rozvojový program, ktorý dáva mladým ľuďom šancu rozvinúť svoje schopnosti pre reálny život, naplniť svoj potenciál a pomôcť im uspieť v živote



Program už od roku 1956 podporuje mladých ľudí naprieč spoločnosťou v 140 krajinách po celom svete.

Získanie Zlatej, Striebornej či Bronzovej ceny má nielen slávnostný charakter, ale aj **hmateľné výhody**. Jednou z najhlavnejších je možnosť uplatnenia certifikátu v rámci prijímacieho konania na niektoré zo svetových univerzít, predovšetkým na tie z anglicky hovoriacich krajín.

Úspešné zvládnutie programu môže taktiež zaujať **budúceho zamestnávateľa**, vzhľadom na to, že **samotný certifikát je dokladom tvojej poctivej práce na rozvoji vlastných kompetencií**.

Mladí ľudia si stanovujú individuálne ciele a výzvy v niekoľkých aktivitách a na ceste k ich splneniu posilňujú svoju zodpovednosť a vytrvalosť, prekonávajú sami seba a získavajú nové zručnosti, užitočné pre pracovný život.

Je postavená na štyroch kľúčových oblastiach, do ktorých sa mladí ľudia zapájajú: **rozvoj talentu, dobrovoľníctvo, šport a dobrodružná expedícia**. *Všetky oblasti majú tri úrovne náročnosti, od bronzovej až po zlatú. Za dosiahnutie každej z nich je ocenený a motivovaný k ďalšiemu rozvoju.*

Vzhľadom k tomu, že program pochádza z Veľkej Británie a jeho **zakladateľom je princ Philip**, manžel britskej kráľovnej, zlatých ceremónií sa pravidelne zúčastňujú príslušníci britskej kráľovskej rodiny.



Úrovně programu:

- **Bronz** - k získaniu bronzovej ceny je potrebných minimálne 6 mesiacov plnenia svojich cieľov.
- **Striebro** - je potrebných minimálne 6 mesiacov v prípade držiteľov Bronzovej ceny a minimálne 12 mesiacov v prípade, že účastník začne až touto úrovňou.
- **Zlato** - určená od 16 rokov, k získaniu je potrebných minimálne 12 mesiacov v prípade držiteľov Striebornej ceny a minimálne 18 mesiacov v prípade, že účastník nie je držiteľom

Medzinárodná cena vojvodu z Edinburghu je odovzdávaná v slávnostnej atmosfére a z rúk významných osobností, ktoré program podporujú.

Parkour

SAMKO ŠIMČÁK A JEHO KONÍ/Č/KY

Raz na hodine ruštiny som sa pýtala detí, že „kakim sportom oni zanimajutsja“ a Samo, že ja robím parkúr. A ja hneď že, oooo, ty jazdiš na koníkoch. A Samo že nie, to teda fakt nie.

A tak som sa dozvedela, čo je parkúr. Alebo parkour.

Parkour je šport, ktorý je silovo a **kondične náročný**. Ja osobne som sa dostal k parkúru približne pred piatimi rokmi. Inšpirovali ma k tomu herci z filmov, ktorí robia kaskadérske kúsky a medzi nimi boli aj nejaké **saltá** a aj **preskoky** cez prekážky či budovy. Zdalo sa mi to dosť zaujímavé, a tak som začal pomaly trénovať. Tento šport ma naučil **viac si veriť a dotiahnuť veci do konca**. Počas tréningov sa mi zlepšili reflexy, myslenie, sila, výdrž, presnosť a odvaha.

PRESKOK BUDOVY VÁM SKRÁTI CESTU

Parkour sa dá využiť naozaj kdekoľvek a veľa krát mi už pomohol, keď som sa niekam ponáhlal, alebo som len tak utekal, vedel som si rýchlo skrátiť cestu. Najlepšie na tom je, že každý si všetko môže robiť podľa seba, každý sa naučí jeden a ten istý trik, ale vždy bude niečím iný. Je to proste freestyle, parkúr môžete robiť akokoľvek.



Skvelé na tomto športe sú aj parkúrové súťaže - závody cez prekážky, naháňačka cez prekážky, ukážka najlepších trikov a podobne. Dokonca existujú už aj parkúrové krúžky a tábory. Zakladateľom parkúru je David Belle. Určite ho poznáte, je to herec, hral napríklad vo filme Okrsok 13 alebo Zakázaná zóna.



Sára a Sagan



Ak by ste niekedy zatúžili ísť na bicyklovačku- poriadnu makačku so Saganom, zájdite za Sárrou.

Volám sa Sára Bilkovičová. Chodím do 2.A triedy. Súčasťou môjho života je šport. Od malička športujem, od šiestich rokov hrávam stolný tenis a druhý rok sa venujem cestnej a horskej cyklistike. Deväť rokov v hale na taraflexe som vymenila za pohyb na dvoch kolesách po ceste alebo traile.

Na prelome mesiacov január a február tohto roku som sa so svojím tímom BRS Kaktus Bike Team zúčastnila na sústreďení na Kanárskych ostrovoch. Táto lokalita je vyhľadávaná profesionálnymi cyklistami z Európy i z celého sveta pre svoje stabilné počasie, dobré cesty a poriadne kopce, na ktorých je možné vyladiť formu pred súťažnou sezónou. Boli to veľmi kvalitne natréňované kilometre v kopoch, kde sme mali možnosť stretnúť veľa profi jazdcov zo svetového pelotónu. Počasie bolo veľmi stabilné, zhruba 23 až 25 stupňov Celzia, ale pocitová teplota bola okolo 28 až 30 stupňov Celzia. Cieľom sústreďenia bolo prvé dva týždne najazdiť tzv. objemy a silovú vytrvalosť, posledný týždeň sme jazdili intervaly.

Odmenou za tvrdú prácu v kopcoch a tiež motiváciou do ďalších kilometrov bolo stretnutie a tréning s Petrom a Jurajom Saganovcami. O tom, že ma čaká tréning so Saganovcami som dopredu nevedela. Bolo to prekvapenie od trénera počas prvého týždňa sústreďenia. Trénovať s profíkmi, obzvlášť s jedným z najlepších a najznámejších cyklistov na svete bolo naozaj zaujímavé. Išli sme vytrvalostný tréning, a potom sme sa zastavili na kávu, kde sme pokecali. Počas tréningov sme sa ešte viackrát na ceste stretli s Peťom a s cyklistami z TotalEnergies. Prehodili sme pár slov, prešli spolu pár kilometrov a pokračovali v svojich nastavených tréningoch. Na ceste to boli bežní chalani, netvárali sa ako veľké hviezdy.

Počas sústreďenia som prešla 1 187km a nastúpala som 19 662m a to všetko bez defektu a pádu 😊 Jeden z najťažších tréningov bol výjazd na Pico de las Nieves- najvyšší vrch na ostrove Gran Canaria. Išli sme 95km a 2311 nastúpaných výškových metrov. Jeden z mojich najdlhších tréningov mal dĺžku 162km. V priebehu troch týždňov sme v nádhernom prostredí a pri super počasí dobre potrénovali. Dúfam, že tieto "kanárske" kilometre sa zúročia v blížiacej sa sezóne a všetci z tímu dosiahneme čo najlepšie výsledky.



Krásy Slovenska

Môj trip na Tatliakovú chatu



Deň prvý

Náš trip začal na Tatliakovej chate, na ktorú sme sa dostali autobusom. Vystúpili sme v cieľ autobusuvej cesty, no hlavný cieľ prvého dňa – Roháčske plesá - bol ešte stále len pred nami. Čakala nás turistika asi tak na päť hodín, bola to makačka. Strašne fúkalo a v sedlách sa aj dosť šmýkalo. Na chatu sme sa vrátili asi o pol siedmej večer. Tam nás už čakala večera aj s teplým čajom, na ktorý som sa tešila najviac, lebo mi bola veľká zima. Po večeri sme išli dosť skoro spať, lebo nás čakal druhý náročný deň výletu.

Deň druhý

Po prežitej noci v chate nás ráno očakávali raňajky. Plán na dnešný deň vyzeral asi tak, že z chaty sme vyrazili na Rákoň, kde sme si dali pauzu a čakal nás Volovec, ktorý bol už trochu zasnežený a celkom sa na ňom šmýkalo, no prekvapil nás hlavne extrémny vietor. Bol až neznesiteľný. Naším cieľom bol Ostrý Roháč, no nakoniec sme sa rozhodli, že to nejdeme riskovať kvôli vetru a samotnému počasiu. Tak sme sa niektorí otočili a z Volovca sme išli rovno na chatu, pretože sme premrzli. Ale predsa sa našli takí, čo sa rozhodli ísť na Ostrý Roháč. A ďalšia časť našej skupiny išla ešte na také štyri hodinky až na Lúčnu. Trasa viedla aj cez Poľsko. Keď sme sa večer vrátili na chatu, opäť nás čakala večera a vytúžený teplý čaj, na ktorý som sa veľmi tešila. Po večeri sa ako na každom turistickom tripe začalo hrať na gitare a harmonike a spievali sa ľudové piesne. Hralo sa až do neskorého rána, no a čakal nás posledný deň tripu.

Prekonám sa? Vzdám to? Alebo si v strede kopca poviem, že ešte kúsok?

Deň tretí

Opäť raňajky a naplánovanie dňa. Autobus nám odchádzal o pol štvrtej z Oravíc, pre nás to znamenalo, že už o pol ôsmej sme museli byť nachystaní aj s pobalenými rucksakmi. Cesta do Oravíc mala trvať približne šesť hodín s tým, že sme sa chceli v Oraviciach ešte aj okúpať v pramenitej minerálnej vode, aby sme zregenerovali svaly a poriadne sa zohriali po náročných dňoch, ktoré stáli za to. Zastavili sme sa v Oraviciach, kde som sa veľmi tešila, voda bola veľmi teplá a príjemná na relaxáciu. Užila som si to, v tej teplej vode som načerpala nové myšlienky. Hlavne myšlienky do školského časopisu ☺.



Ako reagujete na to, keď vidíte odpadky v prírode?

Ľudia si často neuvedomujú, ako dlho sa také igelitové vrečko rozkladá v prírode. Alebo napríklad obyčajná plechovka, sklo, vreckovky, cigarety... Tu sú orientačné časy, ako dlho trvá prírode, kým sa vysporiada s odpadkami, ktoré do nej NEPATRIA!

Ohryzok jablka – niekoľko týždňov

Cigarety - do 2 rokov

Papierové vreckovky – až 3 mesiace

Žuvačka - 3 roky

Plechovka - do 100 rokov

Sklo - 4000 rokov



Vedeli ste, že?

Na Slovensku existuje 5 stupňov ochrany prírody?

Že máme 8 typov chránených území?

Vygooglite a doneste nám do provizórnej redakcie časopisu AKELA – do zborovne – názvy 8 typov chránených území s krátkym popisom toho, čo v nich nie je dovolené.



Prečo chodím na turistiku?

Na výlete relaxujem, vyčistím si hlavu a popremýšľam nad vecami, na ktoré inokedy nemám čas. Veľa si toho uvedomím a zistím sama o sebe a načerpám nové sily

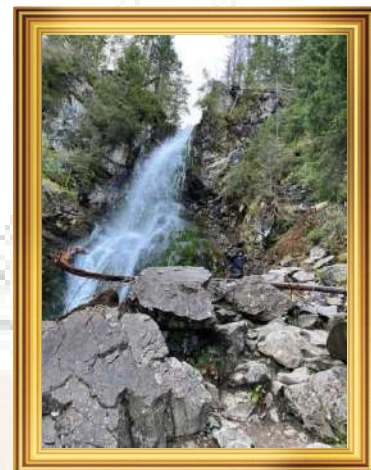


Mini-horský kvíz

Dokážete správne priradiť horu k pohoriu? A ak dokážete vrchy zoradiť podľa výšky od najvyššieho po najnižší, sláva vás neminie.

Podľme na to!

1. Chočské vrchy..... A. Poľana
2. Malé KarpatyB. Sitno
3. Nízke TatryC. Veľký fatranský Kriváň
4. Vysoké TatryD. Kráľová hoľa
5. Malá FatraE. Choč
6. Biele Karpaty.....F. Záruby
7. Veľká Fatra.....G. Babia hora
8. Malé Karpaty.....H. Veľká javorína
9. Poľana.....CH. Rozsutec
10. Západné Tatry.....I. Devínska Kobyla
11. Malé Karpaty.....J. Ostrý Roháč
12. Nízke Tatry.....K. Gerlachovský štít
13. Vysoké Tatry.....L. Vysoká
14. Oravské Beskydy.....M. Kriváň
15. Veľká Fatra.....N. Ďumbier
16. Štiavnické vrchy.....O. Šíp



Správne odpovede

1E, 2L, 3N, 4M, 5CH, 6H, 7O, 8I, 9A, 10J, 11F, 12D, 13K, 14G, 15C, 16B

Podľa výšky: K, M, J, N, D, G, C, E, CH, A, O, B, H, F, L, I,

Lívia Hrubšová 1.A

FITNES KRÁĽOVNÁ VIKTÓRIA

Alebo aj fitness princeznička Vikinka.

Čo majú podľa vás spoločné slovenské krásavice Zora, Klaudia, Timea či Marietta?

Podľa nás okrem životného štýlu, cieľom ktorého je byť fit duševne aj telesne, aj nemalé medzinárodné úspechy a nezanedbateľnú športovú slávu. A my veríme, že k priezviskám Czoborová, Kinská, Majorová a Žigalová bude čoskoro patriť aj priezvisko Beličková!

Čo to fitness vlastne je?

Fitness je čím ďalej tým viac populárnejší šport medzi deťmi, dorastencami aj dospelými. Čo to vlastne fitness je? Fitness má veľa kategórií, ale mne učaril akrobatický fitness. Vyskúšala som však už aj bikiny fitness a body fitness. Akrobatický fitness je špeciálny tím, že súťaž má dve kolá, a to voľnú zostavu, počas ktorej sa predvádzajú akrobatické prvky, tanečné prvky, silové prvky a showman ship. Zostava sa zvyčajne mení každý rok a k nej sa prispôsobuje aj kostým. Druhé kolo, ako je už pri fitness bežné, je pózing s predpísanými pravidlami ako majú dievčatá stáť, aký majú mať tvar plaviek a opätkov.



Showman ship je pojem z prostredia konského športu, ba ešte viac, z prostredia konského umenia. Ide o čo najdokonalejšie predvedenie koňa v parádnom postroji. Nejde ani tak o dokonalosť jeho postavy ako o umelecký dojem, ktorý v divákoch kôň zanechá.

A pojem Showman ship vo fitness súťažiach znamená presne to! Umelecký dojem! Nestačí mať len svalnaté telo, nevyhnutné je byť pôvabná!

ZAČIATKY

Ja som tento šport začala robiť, keď som mala asi osem rokov. Konkrétne to bol detský fitness a predtým som chodila na tanečnú, ktorá organizovala moja trénerka fitness. Ako deväťročná som bola na mojej prvej súťaži s prvou zostavou. Začiatky boli síce ťažké, ale nechodila som na súťaže s tým, že chcem vyhrávať a moje umiestnenia na najnižších priečkach som nebrala tragicky.

Neskôr sme s trénerkou začali pracovať na novej zostave, s ktorou som sa občas umiestnila na finálovom 5. alebo 6. mieste.





Tretia zostava

S treťou zostavou sa to všetko rozbehlo. Na prvej súťaži som sa umiestnila na 2. mieste a začala si ma viac všímať porota. Nominovala som sa tým na majstrovstvá sveta v Srbskom Novom Sade. Bola to moja prvá súťaž v zahraničí a veľmi som sa na ňu tešila. Príprava na túto súťaž už vyžadovala úpravu stravy, nie drastickú diétu ani nič podobné, iba vyváženú stravu. Aby som bola pripravená, pri zvýšenej záťaži som denne mávala 2 tréningy a beh. Na súťaž som išla s maličkou dušičkou a zo žiadnymi očakávaniami. Konkurencia bola ťažká - Maďarky, Rusky, Ukrajinky a Slovenky boli vždy veľmocou v tomto športe. Avšak kvalitne pripravené prišli aj pretekárky z Čiech, Poľska, Mexika, Turecka a Estónska.

Girls 11 years old finals



Prebehlo vystúpenie mojej zostavy... potom pózing a onedlho vyvesili papier s veľkým nápisom "Girls 11 years old finals" a tam moje meno. Prišlo finále a ja som sa o pár bodov umiestnila na 3. mieste. A takto sa to rozbehlo, dvakrát vicemajsterka Európy v Srbskom Čačaku a v Budapešti, štvrté miesto na majstrovstvách sveta v Grécku a piate miesto na majstrovstvách sveta v Bratislave. Za moju sedemročnú kariéru v detskom fitness sa mi podarilo

získať veľa ocenení. No všetko sa raz končí a aj detské fitness nie je navždy.



Detské fitness nie je navždy

A prišiel čas začať súťažiť v dorasteneckých súťažiach. Súťaže medzi dorastenkami sú o dost náročnejšie a celková kvalita pretekárov je vyššia. Zatiaľ sa mi podarilo získať ocenenie vicemajsterky Slovenska v bikinách a dvakrát som sa stala vicemajsterkou Slovenska v akrobatickom fitness. Od budúceho roka 2022 sa budem môcť zúčastniť aj Majstrovstiev sveta, Európy, Arnold classic a iných

súťaží v dorasteneckom fitness. Všetko to vyzerá tak super a bezstarostne, ale je za tým kopec driny, sklamaní, trvalých úrazov. Ale aj o tom je šport a prehra nie je koniec sveta.

PREHRA NIE JE KONIEC SVETA!

Viktória Belíčková, 1.A

NAŠA STUŽKOVÁ

Klára Vaňková 4.B

Vôbec nechceme byť vtipní, keď začneme spomienku na stužkovú 4B týmto „wikicitátom“. Zo života sa nám „vd'aka“ corone totiž pojmy ako stužková a maturita môžu raz a nadobro vytratiť.

A verte či nie, bola by to nenapraviteľná škoda!

Stužková slávnosť, hovorovo stužková, je stredoškolská slávnostná udalosť, konajúca sa pred maturitnou skúškou. Pri tejto udalosti sú spoločensky odetým študentom pripínané zelené stužky na odev triednou učiteľkou, triednym učiteľom, profesorom alebo profesorkou za prítomnosti krstného rodiča - pedagogického pracovníka, ktorý pokrstí stužky a riaditeľa školy. Zelená stužka má predstavovať nádej, ktorá má pomôcť študentom prejsť maturitnou skúškou. Tradícia stužkových slávností súvisí so vznikom gymnázií a stredných odborných škôl v bývalom Česko-Slovensku po prvej svetovej vojne.



O 5 minút 12:00.

Asi takto by som nazvala našu stužkovú. Prečo? K tomu sa hneď dostaneme. My sme ako kolektív od začiatku nevychádzali najlepšie. Preto sme boli všetci presvedčení, že žiadna stužková sa konať nebude. No na začiatku 4. ročníka nás napadlo, prečo by sme nepod'akovali a nerozlúčili sa s učiteľmi aspoň nejakou večerou? A nedáme si tam aj dídžeja? A nezavoláme aj fotografa? A „stužková“ bola na svete.



Podržali sme sa

Zo začiatku sa nie všetci hrnuli do pomoci s organizáciou a všetkého okolo toho. Ale musím povedať, že vo finále boli všetci ochotní pomôcť s hocičím a navzájom sme sa podržali. A taktiež by som rada spomenula obrovskú pomoc so všetkým od pani učiteľky triednej Soliman. Stužkovú s učiteľmi sme si veľmi užili, výborne sme sa najedli, a patrične vybláznili na parkete. A náš kolektívny vzťah sa veľmi zlepšil. Určite nás to veľmi spojilo a spoznali sme sa aj z inej stránky ako v škole.



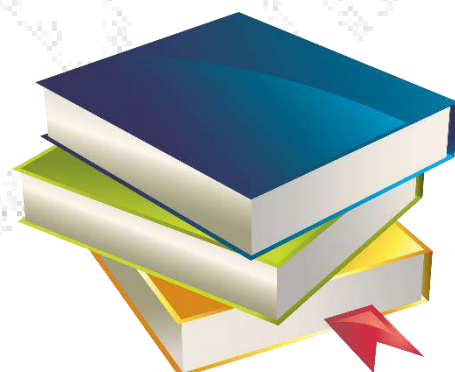
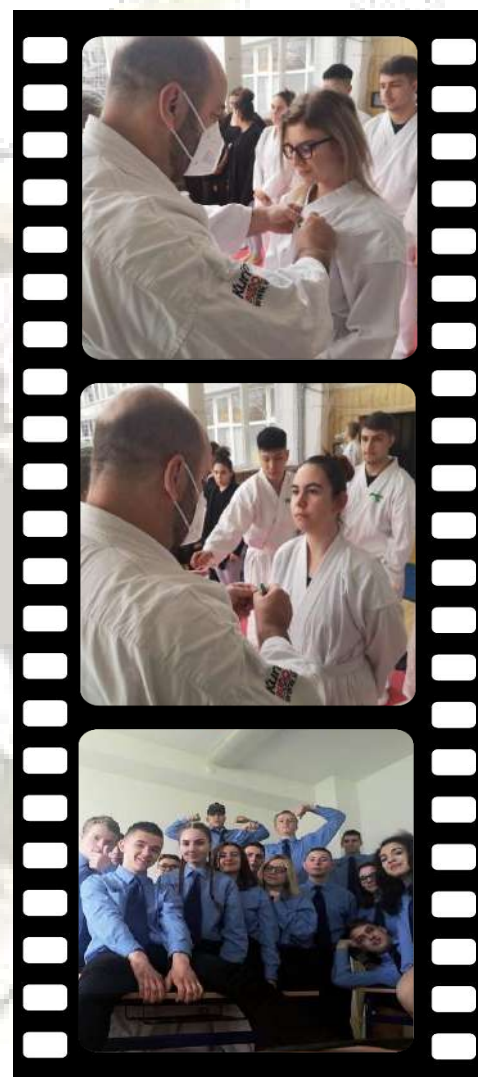
Stužka za tanec

Spravili sme si ju trošku netradične. S veľmi krátkym „decentným“ programom, s veľmi netradičným získavaním stužiek od triednej pani učiteľky, a to za tanec s ňou. Bez rodičov a s veľmi voľným priebehom. Boli to síce ťažké prípravy, keďže počas nich, sme si asi dvakrát mysleli, že sa z toho nič nebude, ale nakoniec všetko vyšlo nad naše očakávania.

Pamätáte si ešte 4.A a 4.C?



Stužkovú síce nemali, ale stušky si napriek tomu porozdávali. 4.A ich dostala slávnostne od pána Kurillu a 4.C od svojho triedneho na ich súkromnom stužkovom večierku.





4.C



Pani učiteľka Ďurišová si pre vás pripravila veselé hlavolamy, ktoré by vás mali zabaviť! Zvládnete to? Zabavia vás?

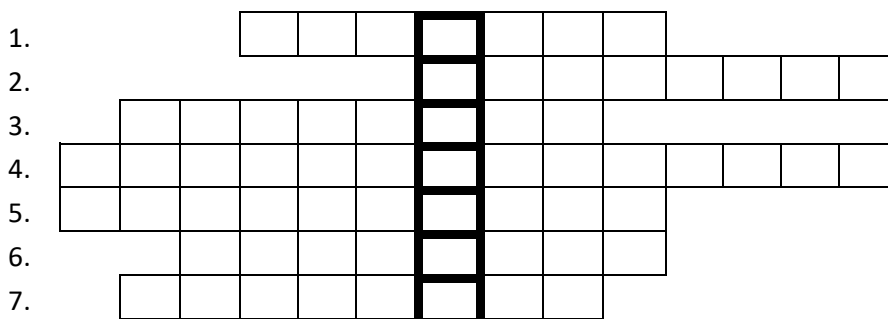
Pán učiteľ Laurinec žil dlhšie v jednej domácnosti s Meggie a Meryl.

Ak vyriešiš osemsmerovku, zistíš, kto boli tieto slečny.

T	E	A	M	S	A	F	P	U	O
G	S	S	J	L	N	N	Č	T	T
A	I	R	V	O	I	I	A	T	K
L	P	T	K	V	T	M	M	I	Á
B	E	Z	P	E	Č	N	O	S	Ť
O	J	B	Ľ	N	I	Á	O	O	P
V	E	R	E	Č	L	S	Š	Ň	A
Á	D	A	A	I	G	T	O	O	D
R	P	Ň	N	N	N	U	S	V	A
P	S	K	D	A	A	P	S	Á	Y

adapták, adk, angličtina, bezpečnosť, bpr, dejepis, eap, etv, Galbová, inf, mat, nástup, oom, právo, psk, sjl, slovenčina, ssošoom, teams, Tisoňová, učiteľ, zbraň

Poznáš zákutia stránky našej školy – www.nasaskola.sk? Vylúšti krížovku a zisti, ktorá pani učiteľka sa nevie bicyklovať.



1. Medzi predstavenými absolventami našej školy na stránke je aj profesionálny zápasník MMA, ktorý v súčasnosti už aj vlastní vlastný športový klub. Je ním Simon ...

2. Na videu z adaptačného kurzu 2021, ktoré nájdete vo videogalérii na našej stránke, pán učiteľ Drgoň zakričí v čase 1:51 jedno slovo. Aké?

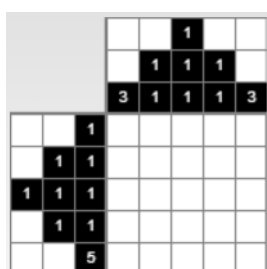
3. Na stránke školy nemôže chýbať predstavenie zriaďovateľa našej školy – pána Ing. Štefana Kurillu. Ako sa volajú ručne písané listiny, ktoré obsahujú názvy a detailný popis techník aikido zbraní s odkazom pre tých, ktorí preukážu požadované

zručnosti v používaní aiki zbraní? Pán zriaďovateľ je držiteľom troch týchto listín.

4. Vo fotogalérii, v príspevku o otvorení školského roka 2021 sa môžete dozvedieť, ktorá žiačka sa stala najlepšou žiačkou 3. ročníka v školskom roku 2020/2021. Bola to ...

6. V sekcii novinky sa dozviete okrem iného aj o tom, akú vzácnu návštevu sme mali na našej škole 3.10.2021. Bol ňou pán Ing. Jozef ...

Maľované krížovky isto viacerí poznáte, ale pre tých, ktorí nepoznajú pridávame krátky návod.

[illegible]

Políčka, o ktorých isto vieme,
že vyfarbené nebudú si
označíme bodkou či krížikom



						1				
					1	1	1			
				3	1	1	1		3	
			1	*	*		*	*		
		1	1	*		*		*		
1	1	1			*		*			
		1	1		*	*	*			
			5							

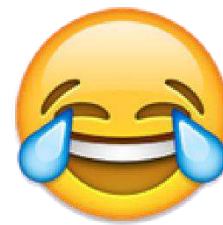
V strednom stĺpci má byť vyfarbené 3x1 políčko. Medzi nimi musí byť vždy aspoň jedno políčko nevyfarbené, takže aj tu už je jednoznačné, ktoré políčka vyfarbené budú



Doplnením posledný dvoch
zafarbených políčok máme
obrázok hotový

Toto je na našej škole obľúbené! Čo je to?

[illegible]



VTÍPKY

Cieľom tejto rubriky je **zasmiať** sa!

Ideálne na našich **vlastných**, ochranársko-osobových vranovských vtípkoch, nie len na tých vygooglených.

Dajte **típy**, zapisujte si smiešne veci z vyučovania a zasmejeme sa oveľa lepšie!

Jeden z tých vlastných:

Na hodine ruštiny. Malá učebňa 25. Na zadnej stene učebne visí veľká mapa sveta.

Oliver M: Neoddýchnete si na chvíľku od ruštiny?

Dana R: Môžeme. Máte nejaký rozumný nápad?

Oliver M: Slepá mapa je dobrá vec.

Dana R: Tam je na stene jedna, hoci nie veľmi slepá.

Simonka U: Ó super, ja neviem ani kde je Taliansko!

Erik V: Simona si normálna, jasné že **vieš**, kde je Taliansko!

Simonka ide k mape a zádušne hľadá niekde smerom k Indii až Pakistanu....

Simonka U: Neviem a ani neviem, kde je odvrátená strana zemegule.

Erik bleskom s hrmotom vstáva, zdvíha okraj mapy tak, aby bolo vidno zadnú bielu stranu.

Erik V: No tu Simona!!! Presne tu!!!

Pár vygooglených:

😊 Tri fakty o škole:

1. V škole si pripadáam ako na policajnej stanici. Stále sa ma niečo pýtajú a ja nič neviem.
2. Keď jeden rozpráva a ostatní spia, hovorí sa tomu vyučovanie.
3. Rozdiel medzi školou a blázincom je iba telefónne číslo.

😊 Učiteľka skúša žiaka:

- Podľa čoho usudzuješ, že slovenčina je materinský jazyk?

- Lebo môj tato sa málokedy dostane k slovu...

😊 Na hodine zemepisu:

- Nikol, poď k tabuli a ukáž nám na mape kde je Amerika!

A Nikol ukázala na mape kde je Amerika. A učiteľka pokračuje a pýta sa žiakov v triede:

- Kto objavil Ameriku?

Žiaci odpovedajú:

- Nikol!

😊 Máme niekoľko prirovnaní, - vraví

učiteľ žiakom, - ako holá veta, holá pravda, holý nezmysel. Môže mi niekto uviesť nejaký príklad?

Móricko sa hlási:

- Môj otec hovorí, že po nežnej revolúcii nám zostala holá riť.

😊 Na hodine prírodopisu:

- Povedz mi, Jožko, koľko nôh má blcha?

- Teda, pani učiteľka, ja mať tak vaše starosti!

😊 Zápis v žiackej knižke:

„Ustavične zle napovedá a výrazne tým zhoršuje priemerný prospech triedy.“

😊 - Jožko, prečo neboli na rodičku tvoji rodičia ale babka?

- Lebo babka je hluchá.

😊 Učiteľ:

- Najradšej by som ťa adoptoval.

Žiak:

- To ma máte tak rád?

- Nie, to aby som ťa mohol zmlátiť!

😊 - Čo urobí policajt, keď ho napadne myšlienka?

- Okamžite použije donucovacie prostriedky, hmaty a chvaty.

😊 Otec: - Čo ste sa dnes učili?

Syn: - Na chémii sme sa učili ako vyrobiť výbušninu.

Otec: - A čo budete robiť zajtra v škole?

Syn: - V akej škole?

😊 Medzi študentami na internáte:

-Počuj, čo keby sme začali chovať prasa ??

-Čo ti šibe ?! A čo ten smrad a špina ?

-Neboj sa, však si zvykne..

😊 Janko dostal trojku z Matematiky.

Učiteľka sa ho pýta: Janko, čo tam tak gumuješ?

-Nepovedali ste, že si tu trojku mám opraviť?

😊 Učiteľka hovorí Mišovi:

- Prečo si dnes prišiel neskoro?

- Pomáhal som starej babke prejsť cez prechod.

- A to bola dve hodiny červená?

- Nie. Len ona nechcela.

Pre všetkých, ktorí získajú **tlacenu podobu nášho časopisu AKELA**, prinášame možnosť využitia žolíka. Žolík je jedným zo **super hrdinov** nášho časopisu, ktorý ťa uchráni pred zlou známkou, keď si nepripravíš. Žolíka je možné využiť na päťminútky či malé skúšanie, pričom platia nasledujúce pravidlá:

1. Je výlučne v kompetencii učiteľa povoliť alebo nepovoliť využitie žolíka.
2. Žolíka je možné využiť len na päťminútky či malé skúšanie.
3. Každý žiak môže využiť maximálne jedného žolíka za školský rok.
4. Ak sa rozhodneš žolíka využiť, tohto nenávratne odovzdáš vyučujúcemu. Vtedy nebudeš vyvolaný/ nebudeš písať päťminútku.

Uvažuj preto rozvážne, kedy žolíka využiješ!



**Žolík je platný, až keď je opečiatkovaný v redakcii.
Pečiatku získate u pani učiteľky Ďurišovej.**



A kým zasa zakričíme „Hurrá prázdniny“,
vyjdeme EŠTE RAZ!!!!!!



AKELA

Májovo-prázdninové vydanie nášho občasníka



Môžete nás kontaktovať: akela@nasaskola.sk